

fra, bliver flyttet til Langeland, saa er han vist ikke af dem, der er mest sparsommeligt i Henseende til Befordringsudgifter. Endelig kan det anføres, at Indbyggerne paa Øen for ikke at blive berøvet deres sidste juridiske Embedsmand er villige til at indrette sig paa den mest sparsomme Maade. De er villige til — og det har de, saa vidt jeg ved, tilkendegivet Justitsministeren — at nøjes med et tredje Klasses Embede, altsaa at faa en Dommer uden Fuldmægtig. Naar Øens Befolkning er villig til dette, maa man stille op mod hinanden i Henseende til Besparelse: Ansættelse derovre af en tredje Klasses Dommer uden Fuldmægtig og Lønning af en Fuldmægtig, og jeg tror, at Besparelsen ved at nøjes med en Fuldmægtig, som foreslaaet, vil vise sig meget ringe; i Virkeligheden bliver det maaske slet ingenting.

Hvis ikke Tiden var saa fremrykket, kunde der anføres endnu flere Grunde i denne Sag, men det er ud fra disse Betragtninger, at jeg vil bede det ærede Udvalg, som nu faar med Sagen at gøre, at overveje — endnu en Gang —, om der ikke er meget, der taler for, at Ærø beholder sit Dommerembede.

H. C. Hansen: Det er jo givet, at i disse, jeg havde nær sagt forskrækkelige, Nedskæringstider har den højtærede Justitsminister ogsaa været ude med Lygten for sit Vedkommende og har her fundet et Gebet, hvor han mente, der kunde spares. Nu har to ærede Medlemmer med megen Veltalenhed, og jeg synes ogsaa med ret gode Grunde, talt for, at Ærø skal beholde sit Dommerembede. Ogsaa med Hensyn til den Egn, hvor jeg hører hjemme, spekuleres der ifølge Lovforslaget paa at spare et Dommerembede. At man paa den Egn ikke er vildt begejstret derfor, følger af sig selv. Men mere vigtigt er det, at der synes at være gode Grunde for ikke at lovfæste en saadan Forandring. Egner deroppe vilde i Henseende til Befolkningstal komme til at udgøre en stor Retskreds. Det er imidlertid ikke det afgørende, men det afgørende er, at den ogsaa, hvad Areal angaar, vilde blive temmelig omfattende. Det er det første; men det andet er, at enten man nu lader Dommerembedet være i Løgstør eller i Nibe, vil det i hvert af disse Tilfælde blive beliggende i en Ende af Retskredsen. Skulde man vælge det mest centrale Sted, saa er der ikke Tvivl om, at det vilde blive Stationsbyen Aars, men her er hverken Arresthus

eller Dommerbolig; derfor tror jeg, man paa Forhaand maa gøre sig klart, at enhver Tale om, at Dommerembedet kunde have sit Sæde der, maa opgives. Nu er det jo Tanken at udskyde Afgørelsen af, om Dommerembedet skal have sit Sæde i Nibe eller Løgstør. Hvis jeg paa det nuværende Tidspunkt skulde udtale mig om, hvor jeg mener, den rigtige Beliggenhed skulde være, vil jeg udtale mig ikke ud fra lokale Hensyn, men ud fra Hensynet til Lokaleforhold, og i saa Henseende tror jeg, at Sædet skulde være i Løgstør. Der er jo ingen Tvivl om, at naar vi ved den nuværende Dommers Fratræden skal afgøre, hvor Dommerembedet skal være, vil der blive stor Meningsudveksling derom.

Jeg vil gerne pege paa, at man ikke ret vel kan tænke sig, at der ikke skulde blive stillet stærke Krav om ugentlige Retsdage, hvad enten man vælger det ene eller det andet Sted, og Opfyldelsen heraf vil sikkert medføre Udgifter for Staten, hvorved de Besparelser, her er Tale om, vil blive problematiske. Jeg mener, at Befolkningen har Ret til at betragte sig som uretfærdigt behandlet, naar dens Retskreds bliver af en saadan Beskaffenhed, at der paabyrdes Befolkningen store Udgifter paa Grund af Vej længden til det Sted, hvor man nødvendigvis skal søge hen med retsligt Ærinde.

Jeg vil ud fra disse Betragtninger henstille til det kommende Udvalg at tage under Overvejelse, hvorvidt der er Grund til at nedlægge den ene Retskreds deroppe, og om der virkelig kan blive Tale om at spare saa meget derved, at det afgiver en økonomisk Begrundelse for Nedlæggelsen.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker de ærede Ordførere for den overordentlig elskværdige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Man skulde næsten, naar man hører de ærede Ordførere, tro, at jo flere Embeder man nedlægger her i Danmark, des større bliver Statens Udgifter. Jeg tror dog ikke, dette holder Stik. Jeg ved ikke, hvor de forskellige Ordførere hører hjemme, men jeg kunde næsten høre det paa deres Udtalelser.

Nu bliver Spørgsmaalet jo drøftet i et Udvalg, og der vil alle Momenter, der har Betydning, komme frem. Vi behøver derfor egentlig ikke at diskutere Spørgsmaalene her. Dog vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, at jeg forstaar saa godt den Udtalelse, hvormed han begyndte, at han ikke føler sig frit stillet i denne Sag. Det ærede Medlem har